

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Jméno rigorózanta:	Šmídová Marta
Téma práce:	Odvolání v občanském soudním řízení
Rozsah práce:	120 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce (podle IS):	březen 2012

1. Aktuálnost (novost) tématu

Rigorózántkou zvolené téma lze považovat především za aktuální. V rámci snah o efektivizaci a racionalizaci civilního procesu je téměř vždy věnována určitá pozornost opravným prostředkům a mezi nimi samozřejmě odvolání, typicky ve vztahu k tzv. bagatelním věcem. Neuvážené zásahy do právní úpravy mohou však v důsledku znamenat oslabení práva na spravedlivý proces.

Oponentské hodnocení: Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda je rigorózántka schopna samostatné tvůrčí činnosti, zda má hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, jakož i zda si osvojila teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje a zda zvládla jejich aplikaci.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Zvolenému tématu je v české procesualistice již tradičně věnována značná pozornost, mj. i z důvodu výše uvedeného. Rigorózántka tak může čerpat z bohaté literatury, jak monografického, tak časopiseckého charakteru. Musí ovšem osvědčit jak znalosti teoretické, tak i z oblasti aplikační praxe, neboť roli judikatury nelze v této oblasti pominout. Práce, která podrobně zpracovává jeden z klíčových institutů civilního procesu, by měla klást důraz též na systematické a logicky provázané pojetí celé problematiky.

Oponentské hodnocení: Náročnost zvládnutí těchto otázek, jakož i prokázání praktických znalostí, při čemž lze čerpat z bohaté literatury, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce členěna do jednotlivých kapitol (celkem 10, včetně úvodu a závěru). V úvodu (kap. 1) autorka zmiňuje širší souvislosti zkoumané problematiky a nastiňuje systematickou práci. Také formuluje cíl práce, kterým je: „poskytnout podrobnější vhled do právní úpravy odvolání, poukázat na nedostatky stávající právní úpravy a navrhnout některé její změny.“ Další kapitoly jsou vystavěny způsobem obvyklým při zpracování problematiky odvolání. Nejprve se tedy v kap. 2 věnuje autorka pojmu odvolání, dále jeho (ne)přípustnosti (kap. 3, 4), podání odvolání (kap. 5), jeho náležitostem (kap. 6), průběhu odvolacího řízení (kap. 7) až po rozhodnutí o odvolání (kap. 8) a zmínku o nákladech odvolání (kap. 9). V závěru pak autorka předkládá syntézu poznatků a především vlastní hodnocení a návrhy *de lege ferenda*.

Oponentské hodnocení: Systematika práce odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu, a to ohledně logické stavby, hloubky zpracování tématu i použitých právně-hermeneutických metod.

4. Vyjádření k práci

Hlavní přednost předložené práce spatřuji především v příkladné práci s judikaturou. Autorka vyhledala a do práce zapracovala téměř sedmdesát judikátů, což nepochybně svědčí o pečlivém přístupu ke zpracování výše uvedeného tématu. Autorkou zvolené téma v sobě nese nebezpečí přílišné popisnosti práce. Na některých místech (např. s. 36-37, 69, 78, 89 autorka připojuje své vlastní názory, což práci oživuje, mohla však vlastní kritické poznámky připojit i k dalším problematickým otázkám. Tento nedostatek však autorka vyvažuje tím, že vlastní hodnocení koncentruje především v závěru práce (s. 120 a násl.), který je poměrně podrobný a obsáhlý.

K práci lze ovšem uvést také některé výhrady. Ze systematiky práce je zřejmé, že autorka práci nezamýšlela jako komparatistickou. To samo o sobě nelze autorce vytýkat – autorka se pohybuje v rámci jedné právní úpravy a v rámci jednoho sociálního prostředí. Nelze však pominout, že rigorózní práce má přehledně předvést hlubší znalosti a dovednosti rigorózanta, a k těmto znalostem a dovednostem nepochybně práce se zahraničními prameny patří. Autorka samozřejmě není povinna volit komparatistickou metodu jako hlavní (výchozí) metodu pro zpracování tématu, mohla však připojit alespoň krátký exkurz k právní úpravě této problematiky v některém z evropských států, jejichž procesní úpravy jsou považovány za tradiční (Rakousko, Německo, Francie). Nezbyvá než vyslovit závěr, že autorka neprokázala schopnost práce se zahraniční literaturou.

V práci rovněž postrádám použití historické metody. V rámci práce, která se zabývá platným právem, samozřejmě není třeba se obsáhle zabývat soudním procesem ve starověku, nelze však pominout, že současná právní úprava odvolání v OSŘ je výsledkem určitého historického vývoje, o kterém se však čtenář z práce nedozví nic.

Ze seznamu literatury vyplývá, že autorka pracovala s celkem osmi prameny monografického (či komentářového nebo učebnicového) charakteru a se šestnácti odbornými články. Uvážíme-li, jak bohatá je literatura na toto téma, je třeba konstatovat, že autorka pracovala s poměrně malým množstvím literatury, na samé spodní hranici akceptovatelnosti u prací tohoto druhu, nemluvě o absenci literatury zahraniční! Výběr použité literatury není ani tak reprezentativní. Vždyť základní učebnici prof. A. Winterové a kol. cituje ve 2. vydání deset let starým, zatímco aktuální poznatky jsou shrnuty v aktuálním 6. vydání z roku 2011, aniž používá historickou metodu práce (např. k porovnání dřívějších a současných přístupů k problematice)!

Další výtky jsou spíše formálního charakteru, týkající se především grafické úpravy práce, která díky uvedeným vadám ne vždy působí přehledně. Pro zvýšení přehlednosti lze autorce především alespoň pro příště doporučit:

- začínat novou kapitolu vždy na nové straně práce,
- nečíslovat titulní stranu (a pokud možno začít s číslováním od první strany textu),
- nový odstavec začínat odrazem tabulátoru,
- precizněji oddělovat dílčí podkapitoly, např. zvolit více úrovní číslování (např. s. 29, 32, a zejm. s. 69 a násl.).

Kontrola práce provedená automaticky pomocí SIS ohledně shod s jinými pracemi indikuje pouze marginální shody, dané shodností či podobností zpracovávaného tématu, nikoliv však úplné shody celých pasáží.

Na základě uvedeného lze práci považovat za průměrné zpracování tématu, avšak s uvedenými výtky.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Autorka podala zevrubnou analýzu daného tématu, cíl práce je splněn.
Samostatnost při zpracování	Rigorózní práce při zpracování zvoleného tématu

tématu	prokázala schopnost samostatné práce.
Logická stavba práce	Logická stavba práce je již zhodnocena výše a lze ji hodnotit jako odpovídající.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Autorka pracuje s literaturou uspokojivým způsobem. Seznam použité literatury je přehledný. Ze seznamu vyplývá, že autorka pracovala se 24 literárními zdroji, ať už monografického či časopiseckého charakteru. Vzhledem k požadavkům kladeným na práce tohoto je práce s literaturou na průměrné úrovni, do určité míry vyváženo dobrou prací s judikaturou (viz výše).
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka téma zvolené v názvu rigorózní práce zpracovala co do podrobnosti způsobem odpovídajícím požadavkům na práce tohoto druhu, s výhradou absence zahraničního a historického exkurzu. Lze tedy uzavřít, že autorka zvolené téma zpracovala a vyčerpala dostatečně.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce dostačující, s formálními nedostatky uvedenými výše. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů pravděpodobně odpovídá průměrné normostraně. Součástí práce nejsou žádné přílohy. Lze uzavřít, že úprava odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a stylistická úroveň práce je uspokojivá.

6. Přípomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

6.1 Přípomínky – viz výše v rámci podrobného hodnocení.

6.2 Otázky k zodpovězení při obhajobě:

Pro ústní obhajobu si autorka zvolí jednu z klíčových procesních úprav (zejm. např. Rakousko, Německo, Francie), seznámí krátce s pojetím institutu odvolání v tomto právním řádu a srovná jej s pojetím v ČR. Zaměří se při tom na rozdíly a uvede, zda ve zvolené zahraniční úpravě shledala možnou inspiraci aplikovatelnou v ČR *de lege ferenda*.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce, jak po stránce formální, tak i obsahové, i přes uvedené výtky, ještě splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
------------------------------------	-------	---

V Praze dne 1. srpna 2012

JUDr. Dita Frintová, Ph.D.
oponent rigorózní práce